

מד ע"ב במתני. בר"ס נחצ' לקויס כגילsson וכפערויוס ור"ל לו דחוימה שפקודois ממכב' לתו"ל וכרי לכשען דמפרט כב"ס חולס ט"ז. ובפרטיות י"ק נוכחות בגויסתנו נכוון מודמקה כב"ס היילימוד דהג וכו' והי היתול לדתן נמי שעדרים מדופן בו"ל להקצויו דצחג ליכוח מל' מה שפער וכו' מלהן מעכין וצע"כ לניתה כל' צמתני.

תודה מנהתס. וכן צבמטעין דתנויל צדריימל זעם וויסכיט
ומסקיען דכסטרם פלגי. וכלה דדייקו מזרז ולו
וועה'יך דליזויר נמי למסקנען הין שעיק כלהמוד המכוסק
טכניון, וויל דכוון דומפס הינו למדין דבלון צפוי געלען ממיילן
טמנת מיניכ נמי לבה ומונח קודס ביכעה זבלון צפאי'ע וכ'ב
גבלון טס צזח. וכן מסממע מפגומ'ב' לדמסקנען הין גנרטס
גענץ בייפוטה מזעם וויסכיט כלל, האל לת'יך ווועה' דומנהתס
ויסכיבס קלוקלי קהי.

מה ע"א תוד"ה צבנעה. סכלנו לזכור ונזכר פתוחות על פוכס. פ"י ב"פתוי" נ"כ ר"ל שוגג וכדמתיה צ"ס נכונות (ט). פתוחות מושמע שוגג ומיפויו סס מזכחות פחי ולחמו נבל בזר חרבו גיבונו במלון ברכובו גווילם פרלנט

מה ע"ב במתני'. וכן מילוי כתבי יפה גמdeg' או בסה
וכו. נכמהה כל מה לנויך דהינו לנו יונטו בסה
גמdeg' או בסה. ותוליו יולע' ממה שנקנו צפומ' על כפי
בילה כי לאס הילן מן מה דהו'ב כיו מגיהון לנו מוי
מיהכל ותולו במאלהיס דרך צחילהס קילס גמdeg' כיו
מגיהון לאס וללה היח'כ, וכתחלה שפוי נקען צין נום צלטני
מן סנה כלומו דכל מ' סנה כיו קראזיס צלי' נמס דהו' נס כי
לאס הילן מן. ונראה לדעת' דליהו מפרץ כפי כניל' שפוי
דלהיון גהין הילן מן כהאן, וויל' חין להילן צין חמלת כהן
לאס פון, נושאתי לנו גרים כל' צמחיי מ' סנה עיר רדא
דיא'ם צמובב.

במסגרת של מלחמות ומלחמות מיליטריות, הופיעו ע"א עד פג' שמהם יהו למחמה וכיוון. גרא"מ (פוי"צ ס"י'ל מפסוכו"ע) סמתיוק ויזווע לחס מהה, וככך קרב צלהיינז (מיוזר ס"ר מ"ה מות ז') למחי יזיה לחם כללו מותו לחס כיוונה היה נפסל לפניו שחיטה, וככבר קדוש בשם יתנו בקהילות א"ז.

כבר גורם. מושג זה מוביל לנו לפרשנויות של מילויים נטימים במשפטים. הולוי זה מ"ס וול"ל "ויל" הוא "ונפלס", כי במקרה לרצינו לעזוב צנעה זו לא רק כוזן נכס פוניבר בעלותו מושביה יול בהרבות

ע"ב רשי ד"כ ומחייביו, והפי לה בחוקו מעכבי דין
נימ. קבב ליך נוקיס לקותית כ"ס הילכה דין
נימ. כל חוטו וריט נעל (מכ:) מלה' לפכן חוץו דבר
שמעקלו נס' ומתקמו לבן, והי הפטר שיכל סעיפים בנסיבות
חלה גרבליות

מן ע"א שחטן צלע נפצע וחיק דמן צלע נפצע כל כך
כלהם. עי חוכ' פסחים (יג): לכהי זיך דמן
צלע נפצע צו נון זוכם.

בננו ולמה בטל נס ומכ שקיימה הלא קינה צפלה ח), ולמה מלחמגרכז
לכתחננו ס"מ דסגר מוגה גדרה כמצולר חמום' נעל (מ).
ד"כ סדין, אהנו ע"כ דקסצ'ר נביס חייבות.

ומאי שנא מפלרה כי מני מכוסות לילך נכסות יוס. קרלה^ה ב-¹²³⁴⁵⁶ קקעס ה"כ כו"ל לברך נמי צפנוי כוממי מכוסות יוס נכסות לילך כיוון דתיה לי ליש' לילך זמן לילית. ונילך וקרלה^ה שבטתי זב וס"ל זנגט סמיוחה ליום חייך גס צליבך דכינוי כסות יוס וזב ליכך פלוגתך כלל כפלוגתך דריש ורבנן כו"ה זנגט סמיוחה ליום ולילך הוא רק נילך דלרבנן חייך, וממש"ס פפי קקעס נ"ר"י דכו"ל לברך זמרט, חבל לנטעת כתש' נעלם (מ) קר"ב ב"ג דס"ל הפי גנד סמיוחה ליום פנוור צליבך למ"ז זמן גראמה ופלונייך זכאי לי נמי זנגט סמיוחה בין ליום ולילך וכדוחין מכוכ"ל כל קב"ס כהן זקס"ז דלא כו"ל נ"ר"י הילך גנד ה' ומ"מ כי חייך, האל גנד סמיוחה רק לילך כ"ע ופנוור וה"ס קותית כלהה^ה. וערץ גתומי (מ) קר"ב מסוס סכגתו בירוטלמי הילך לכס ר"ב וכי טברי כסות לילך פנוור וממי נמי צמיוחה ליום ולילך, ווילך סכפלוגתך סילך בין סמיוחה ליום בין צמיוחה ליום ולילך הילך סמיוחה רק לילך ד"ב דפנור. מisco מסוגיה דזון וט בכו"ם כמיעת קרלה^ה שלבנן חייך הפליט גנד סמיוחה לילך מדפלכין מרבען כלוי ולחיטתם מהו טבדי לי ווימל למשוער גנד סמיוחה לילך, חמנס קותית קרלה^ה זלי יכו"ה עדין יט ליבוב וחו"ס סבר כביו"טלמען.

ח' מוד"ה וכ"ג. הכל ככלה חיימל כי בינו דלא ניסתחו לאבדוי.
ולב"מ נמיות רב"י (מ.) וכלמיט זילית למסו
חכמי קב"ה למלי נלממו צדיגות לה' צין לנכינסיה דלא ניסתחו
לו דלא נמסרו כלמ' לב"סlein כהן לא סתווכ וללא טינה.
וחולין לב"ס לית לנו כדורבנן צדיגות לה' נלממו, לו דלב"ס
בנומס גנומנו לחייז' גאנט בעו זפונז

מג ע"ב לאחר שילוח המגוון עלי טווך נסחמו רמנקה וכו'。
כליון צהוב חור מהכליים ע"ג, וככט"ז כחצ'ן צול
טעמת ויל' חכמים ו' וככ"ב צולקונן. והייחם סס עוד צילקוט
דבמיית נחכ' לרמז על גלות מדורות סכיה סכמיית יושע'ו'ב.
ויש צוב רם למן כוב בעקבותיהם וממשיכם שכוחם
כהלמינו גלות מדורות לדרכ' הינס זוממי תוווכ' מ"מ
כמעט כולם מכילים צממות מילא, וככה פהמו רוד טווך על
כמולה וזכותה מכך נגהונה, וכן ה'נו מוכירין ביחס
במatters גמול.

רשיי ד"כ כוון. פ"ד ליטני, וטניכס גוין לוייבן קר"ז
צדוקים גנט, וכיוויליטנה קמלה כוה מעין דילכת
להו זון ליטא לר"ט, וליטנה צהלה לעין דניטיס פטורות
דווקא כמייצ' כל סמלות חייג גס במנוח זן.

ד"ה להו. נולשת כנכ"ז "להוית וכור"

לעכ"א כתובות (נד) שומתת בונה.

(ננו). אך גם ה' נכל חטויות זיקרנו לעולות, וככךו כתום' צונחים (ב'). מਮמשות כמו' בס דגין ה' נמל' נמל' נחטלה כפוף שקדמתם לעולות בסמך דלה' מסכתה ה' נמל' בקרען يولדה להודס ע"ש, ולפי הידוטו של ר' ט' ספוי מהווען קותית כתום'. (ג) מע"פ חזק מקנית כתום' צונחים דניות נכו' כל' הידוטה דיכל נכזיה עולם בסמך מהה עולם כפוע וט' ל' נתקן דברי כתום' כתום' נס הידוט א'.

סג ע"ב תוד"ה מפצעין. ולמו דוקח נקט בכל פסה וכור. בגלוון צעל קון חילך זיל כתוב לדבר פוצע דקרכן חנלה מה צכצבי טולת שחיל נפצעת מותה נפצע כל כצצבר נפצעת נפצע צבעו חילכה כביס. וחכ גנד דורי ה"מ לות י"ג דלסה, ופצעות כויה ולמי דומה לCKERם לויווען דהומכ נפצעת לדחטש עיקר במולו בויו צויס הילו הס כן גוינטוטו כצפמאחים (גען) מטה"ל נחליכת כביס. ולמ עוד הילו דילכלי זורי בגלוון קרי"ל סותרים גמרל מפורצת צפמאחים (טל). דקלהער ה"ס דוכול לקויס מותה טמחה זיו"ט שחיל נפצעת נטמיין קרנלייס ופרוק רעל חדו דטמיין קרנלייס חי נאלכין וליכו נכו טמחה ופיויבז' זיל הס רעל גומכלו נפצעת למ ווילכני כ"ל מי להען גלייתו זיגוועל דוחה בנטה טכיאל ברי מפוזום כמ"ק כט"מ (ט).

וראיתתי זכיגות מילך ליטין שכתב מהרן קומת כתום
דזוקה ניקט פסק דין ולחיו נחלה עד כלילו לפיקד
מפשען רק עד כחוכ נרו"ס הגד שעריו חטאות שנחלון
הי כפסחים (עמ.) צודוי ומולא ר' וסמעה' דבורי טו"ב.
וזכריו תמושן דמיין לו זה סקחיזם להכל גבור חטאת חי,
דזוקה כבזירין נקיים מנות שמח מפלפל כ"ס שיחלו
הי לא זחל יוככ"פ צמ"ס סבסטיר נחלה חי כדי טלה ונמה
לידי נותר כלקמן (נמ.), הגד כליה בנק טעמו צור דלקן
חוכין כסוכה מי ומולא להמתין פד בטרכ ווקיש נב היכילב
למשחה וגס טלה יכה זכלל מוחז כרענתנותה עי חום
לquam (ק.). ד"כ בזונגלין, ה"כ מ"ת דילמי ר"ב בכפוף
בדוי להולנו כסוכה חי. והוא כתב בס סממאק ליתן לכהומות
מ"ז כתום נמי בלהרין וזוקה נפסה טבו רצון ולה נטהר
קרונות נטור ה"כ בלהין יכו נחליון הי צבאתה הס הטע
לכפstein. ותחום כליה יכול לקיים מנות שמח כהאלק עד
כחוכ ומולא נכפstein. והי מטוס יוככ"פ זחל צפ"ס זומת
פצע נזקב על בוגר בוגר לבהמות גולמי מופחתות

ורואיתך נקון לויה שכתב דוויילס'פ גס ריזרוויז'ן מודע
דמוהר לבפשיט לה כלו טלה יכה מונה נזירין
געזרה ולה פלגי הלה נפסח סכו יכלן לכוויהו לבר
הכנית, וללה ודענו מניין דזירין חיינו פיך הלה גמונה גנולס
ויללה קפוקין לזרין וקדושים וליה נפק'ם ליפוח כל מונת.
ויכרלי דלי נימלה וכקפודה דוקה גמונה צנארה ה'א נפסח

כח) עי' בס' אמבוהא דספריו על הספריו וווטא פ' פינחס
בогוט אוון לוי

ה'כ **במיועט נטעוּס** סולק נ'כ מד"ז כלווער טהרה טהרה נ'ל
יסמוך על קרבנו דחד דיניה הייל נתרוייכו כדומכה מביא
רכשו ויקשב ליל קלה נקרען עכ'וּס ונענף מנטיסים, וולף
1234567 נתקין לטימות בתוס' דיש חילוק בין נטיס **נטעוּס** גזרן תנופת
והין **לכוּנָה** מידי המכדרות מ"מ מלך כסגורה כל מהר
לוממעני קרען נטיס לדלה ליעני סמיכת תוו נ'ל יעלא ער
קדשת לבטען סמיכת קרען עכ'וּס וללה בקרען נטיס ולמה
לי פרתי דרכות מגני יפללה בג'.

סביר ע"א רשי ד"כ מוליך. נפון זוכות ומחלוקת ומערגת. מסוס דגמתקות פניו נמנעה מס"כ כתפקיד נפון סבוך מוד ימין. ולכללות ה"כ לאל מורה לפני דרשו, וולפסר מסוס דרום זומרית קאך מכון כדרוויתן גנייןן (למ').

סב ע"ב בפלוגת רגוי וחכמים כתנותף כבמי עלות
להחזר שמיון פסק הכר"מ צפ"ח ממתדיין כלכלה
וישן לרבען דלמהר שמיון כתנותף רק נחץ ובדוק ומণיאן
כז"ד שחיי כלחס פ"מ, וכΚΚΕΣ זקן הולס כין ודפק
כחכמים דיליפין מינס ומינס לו מתלמידים ח"כ כי גראך
לכויות סלחס מלמטלא כמו כל התנותף ביכר דהיכל נחם
אבקסם מלמטלא בדיליפין מתייגוטים

וותנה צפוכ"מ כתוב כר"מ לזכרון דוכני קשות נכללו ז'
כתנותפה כל פניו ונלהר טהיר בצדדי ערלה, וויהר ב
זדעהו דלטולם היה להכמיס התחנופה דלההר טהיר נמי
ב biome שלמי יונור, והלול דמנצליוס נפקה לו דמיין לרין
ליק חז ושוק בכתנופה ולול כמות סכן, הצל בעס מעטב
בתנופה כרי בכל מליini שלמי יונור ומן כגדל צין קודס
לו להר טהיר וכמס דקדס בתהיט בעין שיכר בלחם

גסמן כ"ב נלהר שחיטה נמי כוון כן מד.
זעוי גרש"ב שזחק למולו מוקד לד' קר"מ לדעינו בכלל
הנופך טט בלחם נלהר שחיטה לח' דצבאי ייחיד
הן נם. הצעל צהמת גם מפורה כויה נועל (מו:) גסמן
בטענה גו"ג גראן

תודה"ה וכן כשלות. גרא"ס צויל (נפ:) מיזג דטולת נבמך
זהב חמי' גמוקס חיוזה דטולת כמוש, ומפרין
תירין קוטית כשלוס על כתום' כל' בכוכחתן מזרחה
למונבו ולל מגנו דטמלת מבלה קרפנותיו הצע"ג דליהו צר
סמייכא, ומם רהי' כל' באז מגילה שוף דליהו נסמייכא,
דמלי מינו ליי' לפאי כעכני' גבמך גמוקס שופ ויטרין.

ישראל בענ"ד ימ' נכער על דבריו כתבתי: ח) וכי לו לברך"ט נציגו להי למיזומו מכל דהמרין פסחים

כג) אבל השתאDDRשי מבני ישראל' למעוטי דהגברא אינו
בדר סמicha שפיר אריכינן לתרוייתו ולא אני חזו מאין. וצ"ל
שאותו מעיטש שבתו הותם' שלא יסמוד אחר בשביבה שכול הוא
אי קאתי למעוטי עכו"ם או נשים ובעינן גמי למעיטן ذרכבנו כי

היבר) או חזרותי מכוון בין כלין ובלין מלהקם.

בבז"ס וכלהיוסר נב' כו' מושג מפיט זקליאס לדיפוי
גלהכ"ג להסור מושג לדרייך למגע גהוכל.
ואיבעית הימת מושג דהין מעכירין על כמלוות. נכלולות
חיכל נפק"מ דין כי חמי טמיי ביכח דכדר
ענבר במקומות קרווג לדמי מושג לרמל ממחוויכ למזוז ומי מושג
דהין מעכירין על כמלוות לדרכך בתמה דרייך לקויל דוקה
ממלחוק מושג דהין מעכירין. מישו לפמ"ש כתוויי להן
במניגלה (ו): דרייך נזהור גס מכהי עטמם דהין מעכירין
בקיון דחל טליו כדר סחווב מוקוס ותו למ פקע. הללו דוחיכת
שוד נפק"מ בתהנ' נכתהילך ממוקס רוחוק ולמ פגע לה
בקרויג. וכגנוי נקט בכטטס כתמי מושג על ברהנן ומיו
בחולם מלון ולפ"ז ליתה נכתה נפק"מ.

בשם חותם י"ה. וקדב מושגתו דלו סוי הילך נקודות
מקוס וקהלת לדין מעבירות וכו'. **צמכוּס**"ק כתוב
לתוכן ולמהן ובסתס צביפות שלויס דין קפideal צמכוּס ה'י
להו כל דין מעבירות הילך הכל ליכל קפideal על כמכוּס
בקרכוב ווע"צ. הילך חייו מגן וככל קיימונן כתהו בצליבישטה
היימל ליליכל קפideal מטוס כרמל כי לא מטוס לדין מעבירות
על סמוות גרייז וו"כ בקוצ'ים צמכוּס שומדת כמו
בסקטב כע"מ.

אכן נפננ"ז בקבלה מהן דברי כתוס' דלא דמי למפיקת
שווים דכתם טהון לו היל מלו שמה נפוך כתוויס
על ה' מכך נקרא נקיימה לו גמצע ה' זכרוס ע"ז
לול שין כדין דהן מעכין, הצל זקלית כתוואר נבי
דליך מלו מהת מ"מ כוון דיקול נקייס סמלו ה'
במגיהב בקרובת ה' זברוקס וכוח כוונ' לקור כתגיהב
במקומות כלהוק ה' כטהלה כויה זכהפלת בלחץ מכפות
זקיות סמלו ונלה זבוקס גרייה וספוי שין הין מעכליין
זכר ה' דהינט היל מלו ה', והויל הפה נטען סדרה
וז בדרוי סמכ"ק כו).

סנה ע"א תוד"ה חילון. נסכ"ד דלי' לממת לפניו וכו'. נולח ודרכיו כתומי' חזלי' לפי גיוסת רבי' לדסוגין דמג'ה ותמיון הפסוי כבසפ' וולת' כוכיו' ולפניהם היינו הפסוי למל' במתניתה. אבל לפי גיוסת דתמיון מותר כבבספ' וכ"ז שלפניהם הי' ניכר לפסוקי צוות כ"ע דמלוד' מל' לממת יומת לכ"ט דמלוסוי גס כבבספ' וולת' היינו הפסוי כבבספ' כמו שגרכו' צמתני' וכמס' ומל' היינו הפסוי כבבספ' כמו שגרכו' צמתני' וכמס', ומל' ניכר לטעם זיקוח מועל וכו' בז' ליטופני.

ד"ה מליגת. וגירושם זו נכוונה וכו'. עי' מ"ס כתממל צב
בגראמע"ל גנליינו. ורלהתיי גלט"ש כתמונית צב וכן
כשולם פלממה מהרטו ולמו נכל"ע צמ"ר למלוכן להסור הך
נכמספל דמוניין צין טי יוז"ט ככה' גמי נגדי טמיין גנישן
טיניל'ה לכיה סכלה' דמוניין צין טי יוז"ט להוסרו זכטאפע.
ולגננד' לה דמי כלל דקטס דהסור כתמונית מכיה יוס כ"ה

²⁰ עי' ח' הגראין לוחחים עם קין שני ערך).

גופל היכל למלפוני דכת שולמית כליה כי מומין עס פסחים נגנברע מד כטבצ'ר מכטבצ'ר גמאנכ' פסחים (ס:ה): וויניכו מיטת יכו מוקין לאפזע זומנא לוי חילק כתנה. אי גמי דוקלה צפסח ברו רצנן דחסן דלט ותקלקל קצטער וכו'. ווינו מה מ"ז צבאת (קענ): דלית לי צעטמל דרבנן דלט יסלאיםכו, ולידך מ"ז כתס האה בנטעס כדוי דלט יגן קדשי טמיס מומניין גאנטילס, וכוכויה הילט סוניגט דיזון דיקננס ערמאה ודזיאון קדשייס. וויפער לנווע דסכל קלי הילגע דרי יסמעל' דלית לי צפסחים (ה). הילעט ווינטה דמלחרין גאנטיט כפסח כטחל צבאת מטס דמייטין למיכמן זוינטל מה'יך לדידי' ליכט חנט כיע זיסראים כטבר מעכ' גאנטיט סכלם כליזן ערמאה ודזיאון קדשייס.

רשי' ד"כ להו. דעתנו דרכך דפניך צויה להו מוס
דבמץ להו מוס ולזין צהר מעטיו. כל'ע
דרכסי לה דמי לסקה ולזין צמ"ר מעטיו כל' צבעת
במעטס מכון טכעלם גס כתינויו נמי' דבמעטס כו' ט
בכיתר הטל בוגרתות כחוכת כל' צבעת כ พฤษภาคม כי' מעטס
הו סול להו מוס וליהלוי מילתה כסוף טלי' מעטס כיתה.
ול' דכשיקל טלהנו דניון עלי' כו' הס נתקומות מהפכו
שבותה להיסור ה' לה, וככתה מדרמן כמו גז' דנט דלה
נתקומות מהפכו זוב טכעלם גס תינויו כמו כן גז' כחוכת
הין לחיינו מוס ולחתיעת הסורה קמוץ להמי' כסוף טלי'
ה' גתקומת מהפכו לאחינו טסורה.

סד ע"ב ועוד כהן על קהל מר ר' יוסי משלו כתם חלון דכו
ממונע גהילת קה ממעט קליות. נמי כו"ל
לכ"ס להלך וסתם צקואר כי סלה כו' מלצת צקליות
ווגס גהילת מטה"כ כל מה שוקן בה של ג' בסגנון דמלצת
זהו כל חייו מלצת צקליות. וכן לדין בטעם צ"ס סלה כי
לק מוס דמלצת צקליות כל מה כדין כו' דחת שוקן בה
שת ב' גיגנות וכספי ב' מסור ג' כלו' חומו של ג'
מוס דמלצת זהו כל מה שוקן בה מלצת צקליות כל מה
לו יוציא צקליות ג' וכו' סלה של מה שיקן צקליות
עדין כי מסור צ"ס מוס לזרוי במשולין, שכן כל קהלה

כו) לפ"ז כל עיקר חידושים של החותם דלא שרנו ריבנן אלא בפסח תלוין בתני תרי מ"ד. ועי' שבת דבעי הש"ס Mai ביןינו ולפ"ז החותם הומ"ל ואיכא בגיןיו שאר קרבנות בר מסכת.

המשל בקדמת פניו פדזון צודקי פנו ליפוי לי נימלהין
מנוע וכו' לנין כקדמת חי' לה דמי למל' מעכיס.
זהה ומלה. מעיסס שגנגלת בכיוו טו'כ. ממש מלהנו
ויל' טכני נתנייל, ומלוכ שזוקק רמי' לפטת כן
כלוי לנווקמה לכל הדריימל צחצוחה שגדלה נגוטו וס'ל
לער פה' זריגו דפלני חרציה דרכיה גונגה ייכה למיגור
ממסות צפלו כיסין ובפי קדיינו דרכיה טתייה כר'ם דמי'
כבר'ב הון לחיזו הפי מדרצן, ורב' כטוצס דמלל מוקט
הפי' הצעות מעו'ס חייכת מדרצן מוסס גו'ר' דצעלי^{ר'}
כיסין. ונפ'ז' כיכל גנדל צלט' ציד יטלה' ויל' וק' כמיוחס כי
עמ'י עמו'ס כו'ע' מוזו דליך' גז'יך' ור'פ' זריגו פלני' עס
לרציה' גנדל צו' בערכיס דרכ' סכל דמי' צכל' הופן ווינק
המורה' פנו' הטע' גדו'נו' נמי מוזו' נמי' בז'ו'ה דצע'כ'.
ויל' פט' דפלגתי'כו' צבן' פרי' ליטני צרכ' צד'ב' גז'ו'ס
צטמעס' בגז'יך' דר'פ' זריגו' דל' מחייז' הלא' צחצוח'ל
שבגדלה' ציד יטלה' ס'ל' כל'ת'ה צה'ר'ה וו'ב' דל'נו' מל'ק
ס'ל' צמ'יק'ל בטמעס' כמו' שפ'לט' צל'ת'ה קמ'ל. וצחד'ב'
גゾ'ו'ס' צבק'ו מל'ק דצע'רו'ה' י'ל' דק'ו'ת'ס' ל'נ'ה הלא'
לרציה' דכ'ג'ו'ס' ס'ית'ה הפי' צבל' מעו'ס'.

ד"ה גזירות. להתי למימר נמי נוקח ממהר יתרכ' פניו.
נטפלות בקרים כקצת ולח'כ' ני' התי שפוי שנוי
ובצ'ס מהלב כויהול ושיקר כהצט חינה הילג מנוס לדמי
למייטני. ואפ'סן לוואר צוינה רט'ו וכלה מזוהיר בלאון זב
שגורו ה'ן על תבוחה שגדלה הילג מעור'ס וויסי לדלה סיין
בכ'ס'ג כהצט מנוס בטרם סכתצ' צליב' מ'ם ני' פלוג
וחמייטוכו כי כיני דלה ליתו למייטני. הטענה הי' ני' כו
מקומות לבניז'ה ה'ן צתצ'ות יתרכ' ני' כיו גוזין כלל דכה
וזהרי' שעיקר בגזירות סיטה מנוס תבוחה יתרכ' דחייטין
לכתרם ומפקע לי ממתקה, וממיילם צחלה דמסקין דליך
לונגא' מנוס בתרמ'ה לפי צוותת יתרכ' ני' גוזו מלך כלל
בן צוותת יתרכ' בן צוותת טכ'ו'ס.

תוד"ה גויה. וה"ת לר"פ ולרצינו דלן מכם לאנו למשיכם למשיכם תיקבי וכו'. נבפת חמת קאפק' כיוון דס"ל לנו המוריה דלר"ב מירום עכו"ס פטור ולכל מהיוגה כל' ח"כ היה מזכה לא נזיכה זהוראין מבל עכו"ס עטול טל עכו"ס לר"ב. ולפי מ"כ וכל פלוגתו יוכלו לדקה צוחה מבל עכו"ס הטל מוזו צחוכה שנדרה טלית ציד טרלה ומירחך עכו"ס למייצת מגוילך דצער לייסין נימול צפיפות ומפל מלחמת דמפרין מטל עכו"ס לר"ב כ"ג.

ס"ז ע"ב תוד"ה כו, וה"ע"ג דר' חותעה לה מכני הגלן להקלת מריעי לנין הקלת חרען חמיין לה גגוז וכו'. חולי י"ל חמלי גגוז, חי נמי כנירסן כנונת כלון "מייסו לה גגוז" כתוב במאקס'ק.

סח ע"א מותני. מפני מה בלחוקין מותקין וכור. יט
לודוק ונגה זו כי לירק נשות בריטה להר
בלוחוקים מותקין ולמה כפסיק צלמגט צכלון ממחהכ

בג' מופל צן זני יונעט.

ס"ו ע"א דלמא כלחצוי לדמה ה"ג מ"ס למימני יומם
ומ"ס למימני סבוני. צה"ר שמן טעם על כלטן
"דלמלה" כל זכו היוג גמור להצזוי למימני סבוני טווי"ט.
ולכלוחות כי נלחכ לי וכנה נלחכ דמ"ס למימני סבוני
לchap הכר"ז כסוף פמחיס דהינו היוג ה"ג כהמגנית להב"ס
בימייס כמושיס רבנותות רבנותות כגן צלול ז' וו"ז וכו' דהו
מוכ ביות רבנות ה"ג מהד בתי רבנותות וכו' ובמהר כלילות
היוג מונה ה"ג מןין במ"ס בלבד וכ"כ בטור נמס י"ה,
ולפ"ז י"ל לר'וב"ז דמוקי קרלה רבנותות כבחל גמול"ס דכו^ו
רבנ רבנותות חמימות כ"כ צמיגן סמ"ס למנות רבנותות
ונפקה מכך קרלה להצזוי דהינו ה"ג צה"פן בסתקיימה
בצבע רבעת סמ"ס למוניג רבנותות חמימות, ומי לה"ג
לשולס ליכת מ"ס למימני סבוני. וכמהר יכל פ"י כב"ס
دلמלה כדלהצזוי וכו' כלומר נכי לולפין מכתס למינן סמ"ס
וממי רלה' לר'וב"ז מ"מ עדין י"ט מוקס לומר דמ"ס להצזוי
הן סמ"ס ה"ג צה"פן דמתקופס קרלה כדרכתו של ר'וב"ז
רכ"נו צמתקיימה רבנות עס סמ"ס וכו' דוקה צה"ל וו"ט
רבנת וכו' וכו', ומ"ס ה"ג המר ס"ס צה"פן דלמלה וטה"ג שבת
לדחות כל שעקרו של כפסוק היה צה' ה"ג למ"ס וליטה
לדר'וב"ז ה"ג זכ' בדור שבת נ"ז לקיש טיקס ע"ד שבתלה.

רש"י ד"כ הצע. זכ' הצע. כלומר ולחבות קלא. כנמו
זכ' ח"ב לדבורי ר"מ, ה"ג לר'וב' ותפרק מילת הצע
מלטון הצע סבוח כלוי כמנועך שמי קולין היו זכ' ע"ז
בק"ה.

ס"ו ע"ב רמי' ד"כ פוכ. מהל' חיעין בגמראitis כ"ל.
 רמ"ג.
 במנחת מינך בכספי לנטעת חכמים כוון בכיר נקל
 ופה ה"כ שוג' מינו דה לידי חימונך וכקס מלי
 פריך כה"ס צפחים (לו). חדבמויה' ממה שכוו למתין
 גממת בטומר וויכל חסן חימונך וכלה' כטומר כי נקל
 ותירץ בזוקה. להמן רליהי קרען להבן שכזיב דעתה
 ברה"ג' דלצון קולל כה' דבר מועט שכן גלען טרי קוינו
 לדבר מועט קלייל, ה"כ ליכל קותם לדגבי מנות קולל לה
 גמיען זיכר קליוי יפה יפה ומפיר זיכר חסן חימונך.
 ורלהתי בח' בגנרי' ז'ל ולכעלא מכה קרי' בגמ' זאג' לרענן
 לה געינן קליוי לגמורי יפה יפה. ולה רה' דערוי ברה"ג'
 ונרכח דוח' שבמר�ו לברה"ג' נפרט כן ונתק"מ קרי' בגמ'ה.
 ס"ז ע"א רשי' ד"כ ולה' מיינומן. מודע כוכבוס כוכ' לה
 לברזויו שכן נטלן גלען פליין בתל יטרכ'. פפי